

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Kremer (spr.)
Sędziowie:	SSA Teresa Rak, SSA Zb. Ducki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 maja 2016 r. w Krakowie

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko Skarb Państwa (...)w K.

o odszkodowanie, w przedmiocie odrzucenia pozwu w określonej części

na skutek zażalenia powoda P. K.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 26 czerwca 2015 r. sygn. akt I C 1685/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie

I ACz 722/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił pozew P. K. przeciwko Skarbowi Państwa – (...)w K. w części dotyczącej roszczenia związanego z naruszeniem praw do doręczania korespondencji; oraz w części dotyczącej punktu 1a-1d wskazanego w piśmie powoda z dnia 15 grudnia 2014 r., to jest w części dotyczącej żądania wyjaśnień. Sąd wskazał, że powód pozwem z dnia 19.08.2014r. (k.187) rozszerzył powództwo i jako dodatkową podstawę dochodzonego roszczenia wskazał naruszenie dóbr osobistych w postaci naruszenia prawa do doręczania korespondencji. Ponadto powód w piśmie z dnia 15.12.2014r. (k.225) w punkcie 1a) -1d) wystąpił z żądaniami wyjaśnień dlaczego traktowany jest jako osoba skazana za przestępstwa seksualne, dlaczego traktowany jest jak osoba z zaburzeniami seksualnymi, dlaczego twierdzi się, że jest zagrożony samobójstwem, że je kał, domaga się wyjaśnień kiedy zostanie mu zniesiona kara osadzonego zagrożonego samobójstwem, dlaczego twierdzi się, że rzekomo może korespondować.

Zdaniem Sądu Okręgowego pozew podlegał odrzuceniu w tym zakresie, gdyż przed Sądem Okręgowym w Tarnowie toczyło się postępowanie pomiędzy tymi samymi stronami co niniejsza sprawa. Roszczenie dotyczyło żądania zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych. Jedną z podnoszonych okoliczności była okoliczność związana z doręczaniem korespondencji (k.121 i k.123). Sąd wydał już prawomocny wyrok w dniu 14 stycznia 2005 r. sygnatura akt I C 883/13. Ponadto zgodnie z art. 6 § 2 kodeksu karnego wykonawczego skazany może składać wnioski, skargi

i prośby do organów wykonujących orzeczenie. Sąd cywilny nie jest organem wykonującym orzeczenie. Zatem ze wskazanymi w pozwie wnioskami powinien się zwrócić się do organów wykonujących orzeczenie. Droga sądowa nie jest tutaj dopuszczalna. Nie jest to sprawa z zakresu prawa cywilnego. Podstawą orzeczenia był art. 199 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Postanowienie to zaskarżył powód zażaleniem wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi I instancji. Skarżący zarzucił naruszenie prawa procesowego przez przyjęcie tożsamości roszczenia – art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 366 k.p.c.; przyjęcie, że niedopuszczalna jest droga sądowa dla ochrony dóbr osobistych w zakresie poniżającego traktowania art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c.; art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez skrótowe i niepełne uzasadnienie nie zawierające ustaleń faktycznych. Naruszenie prawa materialnego a to art. 23 k.c. i 24 k.c. z odwołaniem do okoliczności przytoczonych przez powoda a wskazujących na naruszenie dóbr osobistych, godności powoda, właściwego traktowania. W uzasadnieniu obszernie rozwinięto zarzuty.

Strona pozwana wniosła o oddalenie zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Pozew w sprawie wpłynął w dniu 27 września w 2013 r. Powód działa z pełnomocnikiem z urzędu i pełnomocnik był wzywany do sprecyzowania żądania pozwu np. karta 197. W sprawie odbyła się rozprawa w dniu 26 czerwca 2015 r. w której początkowej części zapadło zaskarżone postanowienie. (k. 298). W sprawie w dniu 25 maja 2015 r. zapadło postanowienie o odrzuceniu części pozwu, a zażalenie rozpoznane w dniu 12 listopada 2015 r. w części zmieniło to postanowienie. Istotniejsze jednak jest to, że postanowieniem z dnia 25 maja 2015 r. nie objęto żądań zgłoszonych w piśmie z dnia 15 grudnia 2014 r. niewątpliwie znanych już Sądowi w dacie wydawania wcześniejszego postanowienia. W treści postanowienia nie przytoczono żądań objętych postanowieniem o odrzuceniu. Analiza treści pisma z dnia 15 grudnia 2014 r. sporządzonego osobiście przez powoda, jak i żądanie dotyczące korespondencji prowadzi do wniosku, że zażalenie jest uzasadnione.

Sąd Okręgowy rozpoznając merytorycznie żądania pozwu i prowadząc postępowanie dowodowe wezwał pełnomocnika powoda do sprecyzowania żądań pozwu, rozszerzonych. Trafnie zażalenie podnosi, że pismo powoda zawiera co najmniej elementy dotyczące naruszenia dóbr osobistych. Ewentualne nieprawidłowości w wykonywaniu kary i możliwość reakcji na nie stosownych służb nie stanowią o niedopuszczalności drogi sądowej. Z akt jednoznacznie nie wynika także tożsamość roszczeń dotyczących korespondencji. Przy rozpoznawaniu sprawy Sąd może wezwać pełnomocnika powoda do sprecyzowania żądań pozwu. Podsumowując, w sprawie w której powód działa z pełnomocnikiem z urzędu, rzeczą Sądu w razie wątpliwości dotyczących zgłoszonych żądań jest zwrócenie się do pełnomocnika o ich sprecyzowanie, względnie zajęcie stanowiska co do ich treści. Ponadto, okoliczność uzasadniająca twierdzenia pozwu nie zawsze stanowi o tożsamości roszczenia. Z przedstawionych przyczyn zaskarżone postanowienie uległo uchyleniu, a rzeczą Sądu I instancji będzie dalsze merytoryczne rozpoznanie sprawy, przy w miarę konieczności uzyskaniu dalszego obok zawartego w zażaleniu stanowiska pełnomocnika powoda. Sąd uwzględni w planowaniu dalszych czynności dotychczasowy czas trwania postępowania.

Orzeczenie uchylono na podstawie art. 386 § 4 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.